

TELEGRAMA...

— Carnet de reporter —

Tinărul s-a oprit o clipă locului. Şi-a strins prosopul pluşat in jurul gitului, şi-a ridicat fermoarul de la bluza treningului şi a coborit treptele din faţa sălii de sport din Craiova. Cineva l-a strigat din uşă dar el a făcut semn că-i grăbit. S-a îndreptat spre oraş. Trebuia să găsească pe undeva, de urgenţă, un oficiu poştal. Neapărat! Voia să împărtăşească cuiva bucuria sa. Retrăia încă momentele de inaltă tensiune prin care trecuse.

Nu ar fi îndrăznit nici el, cu o jumătate de oră în urmă, să creadă în victoria sa. Cunoştea adversarul destul de bine. Il intilnise doar cu citeva săptămini in urmă într-un meci hotăritor, la Bucureşti. Bine pregătit tehnic şi mai ales curajos Ion Baciu era un adversar de temut. Cu alte cuvinte printre cei mai buni „semimijlocii" din ţară. Cind a început intilnirea tinărul nostru nu se gindea decît la un singur lucru: „O dată şi o dată, dacă ai răbdare şi te pregăteşti la fel de bine ca pină acum, poţi să speri la cucerirea titlului de campion republican la lupte clasice". Aceste cuvinte i le spunea foarte des antrenorul său, din oraşul lui natal, Marghita. Acum iată-l în intilnirea decisivă. Dacă va fi prudent, dacă nu va da el „tonul" adversarul va prinde curaj şi işi va dezlănţui forţele. Atunci va fi pierdut.

Primul care a atacat a fost el. A plecat drept, inapoi, cu adversarul în braţe. A făcut acest lucru atit de fulgerător încit şi arbitrul a sărit la o parte ...speriat. Din nou in picioare. Adversarul său, braşoveanul Ion Baciu, şi-a revenit curind din emoţiile prin care a trecut. Cu toate forţele căuta să-i prindă braţele ca să execute procedeul său favorit. Minutele trec greu, cel puţin aşa simte tinărul nostru. In pauza dintre cele două reprize, noul său antrenor, căci tinărul nostru işi satisface in prezent serviciul militar, il povăţuieşte: „Treci in atac!" Ultimele cinci minute vor fi hotăritoare. Cine invinge este campion. Primul care atacă şi reuşeşte este el. Apoi adversarul execută de asemenea o acţiune tehnică. Pină acum deplină egalitate. Deci, nu va cuceri titlul de campion. Mai sint 30 de secunde, 20 de secunde, 15... şi cind nimeni nu credea tinărul nostru prinzind cele două braţe ale braşoveanului a executat chiar in colţul saltelei un „salt" fulgerător. Sportivii de la C. C. A. l-au scos pe braţe. Pentru prima oară campion!

Oficianta l-a privit cu compătimire. În colţul ochilor avea două perle strălucitoare. Probabil vreun caz în familie. Tinărul i-a inaintat însă formularul zimbind: „Sint lacrimile bucuriei. Ştiţi eu..." Fata citi: „SECŢIEI DE LUPTE MARGHITA STOP CUCERIT TITLUL DE CAMPION AL ŢĂRII STOP MULŢUMESC DIN INIMA ANTRENORULUI MEU STOP IOSIF MOCA".

OTTO BENKÖ

„Eseuri" rugbistice...

Duminică dimineaţa, pe scena verde de la Ghencea, o orchestră de doi XV: C.C.A. şi Griviţa Roşie au oferit un Concerto-grosso de rugbi. Intr-adevăr, dacă fotbalul este „estrada" sportului, rugbiul e muzica grea. Comparaţia — mi se pare — a mai fost făcută, dar nu cred că cu temeiul din dimineaţa aceasta...

Cineva, în tribunele Giuleştiului, îmi spunea într-o după-amiază că un dribling sclipitor al lui Haşoti poate fi asemuit cu o epigramă „servită" adversarului. Drop-golul lui Penciu, de la cel puţin 40 de metri de buturile griviţenilor, a fost un poem...

★

Se spune adesea fotbal-asociaţie, se consumă tone de cerneală pentru a convinge pe sportivi şi suporteri că voleiul, handbalul sau baschetul sînt jocuri colective. Cred însă că nicăunde spiritul colectiv nu e mai stăpîn ca între buturile dreptunghiului rugbistic. Scriind aceasta nu mă gîndesc numai decît la grămezile închise sau deschise...

★

Fotoreporterii au predilecţie pentru „repunerile" de la tuşă. Ciudat, deoarece am convingerea că acestea se numără printre cele mai statice faze dintr-o intîlnire rugbistică. Mi-ar plăcea să găsesc într-o pagină de revistă un instantaneu al feţei pilierilor în clipa contactului celor două tabere ale grămezii. De altfel, am impresia că distanţele lipsesc publicul de cele mai „tari" clipe ale spectacolului...

★

A fost o zi mare pentru rugbiul romînesc. De ce? Poate şi numai pentru faptul că întîia oară, la casele unui stadion pe care se juca un singur meci de rugbi, biletele s-au epuizat, înainte ca două-trei mii de bucureşteni să le fi văzut... culoarea. A fost o defecţiune a organizatorilor? De acord. Au însă o circumstanţă atenuantă: aşa ceva nu se mai întîmplase niciodată...

★

Un vechi iubitor al sportului cu balonul oval căuta să mă convingă o dată că rugbiul e cel puţin tot atît de pasionant ca fotbalul.

Cu opt minute înainte de sfîrşitul partidei (C.C.A. conducea cu 6—0), fotbalistul Ion Alexandrescu alerga pe marginea terenului. S-a oprit o clipă pentru a-mi mărturisi oarecum stingherit:

— Am frisoane, de emoţie...

Concludent, nu ?.

VAL. PĂUNESCU

FABIAN MAGDALENA muncitoare la exploatarea minieră Sorecani din raionul Huedin clasată pe locul I în anul 1960 şi pe locul III în anul 1961 la fazele regionale ale campionatelor R.P.R. de popice. Este delegată la conferinţa regională U.C.F.S. Cluj din partea consiliului raional U.C.F.S. Huedin.

EUG. RUSU — corespondent

Au pierdut ceva?

Ce caută voleibaliştii Zoltan Cozonici şi Mircea Cristea cu atita grijă? Au pierdut... mingea sau unul dintre adversari a tras atît de puternic încît balonul... a intrat sub podea? Nici una nici alta. Răspunsul ni l-au oferit... organizatorii. La intilnirea de volei Dinamo—Progresul desfăşurată în sala Giuleşti o minge ricoşată a lovit un bec fixat in plafon şi acesta neavînd apărătoare bune, fireşte s-a făcut... ţăndări.

Consecinţa? Meciul a trebuit să fie oprit zece minute pînă ce au putut fi... detectate toate cioburile. Deci, pe lîngă „minutul de întrerupere" prevăzut în regulament, am avut şi minutele de întrerupere neprevăzute nicăieri, dar provocate de organizatori.

Fototext: T. ROIBU

Ce ştiţi despre badminton?

O ştire sumară, transmisă nu de mult de agenţiile de presă, făcea cunoscut că în finala campionatului mondial (deocamdată, neoficial) de bandminton, care a avut loc la Djakarta, Indonezia a învins Tailanda cu 6—3. Deci, la ora actuală, indonezienii deţin titlul de cei mai buni jucătoroi de badminton din lume.

Ce este însă badmintonul? Cei care l-au văzut vor răspunde fără ezitare: este o rudă „propiată, un „frate mai mic" al tenisului de cîmp: un joc interesant şi atractiv. Istoria badmintonului începe în 1873. Intr-o zi din acel an, pe un teren de tenis din Anglia, se disputa o partidă de dublu, la un moment dat, o ploaie torenţială întrerupse jocul, gonindu-i pe jucători de pe teren. Si se refugiară în vila „Badminton", situată chiar lîngă teren, iar acolo, găsind o încăpere goală, întinseră degrabă fileul de tenis şi se apucară să joace mai departe partida întreruptă... Dar, cum mingea sărea prea tare pe parchet, i-au ataşat cîteva... pene, pentru a-i „domoli" zborul şi hotărîră s-o lovească numai din volé. Jocul nou creat primi numele vilei în care s-a disputat pentru prima oară.

Badmintonul se joacă pe un teren mult mai mic decît cel de tenis: 13 m lungime şi 6 m lăţime. Fileul este aşezat la 1.50 m înălţime. Sînt folosite rachete asemănătoare celor de tenis, dar mult mai uşoare. „Mingea" are o formă curioasă, fiind formată dintr-un corp plastic cu mai multe pene fixate solid într-o parte. Ea cîntăreşte între 4,73 şi 5.50 grame. Cînd zboară peste fileu, mingea de badminton pare purtată de o... paraşută.

In 1957, cu prilejul Festivalului Mondial al Tineretului de la Moscova, a avut loc şi o competiţie de badminton. De atunci, acest sport a început să se bucure de popularitate în rîndurile tineretului sovietic. Au fost înfiinţate mai multe secţii de badminton, fabricile specializate în producţia de inventar sportiv au început să producă în serie materialele necesare acestui joc, iar întrecerile de pînă acum au relevat talentul deosebit pentru acest sport al... cunoscutului tenor de operetă Nikolai Ruban.

Un clasament original

Revista de specialitate „Der Leichtathlet" din R. D. Germană publică, în ultimul său număr, un interesant clasament mondial al celor mai bune aruncătoare de greutate şi disc. Clasamentul este întocmit prin adiţionarea rezultatelor aceleiaşi atlete obţinute la ambele probe.

Primul loc, cum este şi firesc, este ocupat de excepţionala atletă sovietică Tamara Press, recordmană a lumii atît la greutate cît şi la disc. Reprezentanta ţării noastre Lia Manoliu nespecialistă la greutate este clasată a IX-a din 30 de atlete luate în evidenţă.

1. Tamara Press (URSS)	17,78+58,98=76,76 m
2. Nina Ponomareva (URSS)	15,04+56,62=71,66 m
3. Earlene Brown (SUA)	16,69+53,91=70,60 m
4. Irene Schuch (RDG)	14,55+55,01=69,56 m
5. Jirîna Nemcova (RSC)	15,09+54,39=69,48 m
6. Lamara Tuguşi (URSS)	14,46+54,61=69,07 m
7. Valerie Sloper (N.Z)	16,59+52,18=68,77 m
8. Jolan Kontsek (RPU)	14,73+53,85=68,58 m
9. Lia Manoliu (RPR)	12,37+54,29=66,66 m
10. Hella Ulbricht (RDG)	13,55+52,50=66,05 m

Ştiaţi că...

...meciurile turneului final al campionatului mondial de fotbal din Chile vor fi conduse de 27 de arbitri selecţionaţi din diferite ţări de către o comisie specială numită de F.I.F.A.? Dintre acestea 14 sînt din ţările europene.

...Numărul sportivilor activi din Moscova a crescut în acest an cu 162.000? Astfel, capitala sovietică se mîndreşte acum cu un milion de sportivi.

...luni seara, campionul mondial la toate categoriile, negrul Floyd Patterson, îşi va pune titlul în joc? Adversarul lui este Mc Neeley.

POSTA MAGAZIN • poşta magazin • POSTA MAGAZIN

LAZAR TEODOR, PETROŞANI. — Aţi făcut un pariu că C.S.M. Crişana va promova în categoria A la fotbal şi vreţi să cunoaşteţi şi părerea noastră. Să vă spun drept, nu văd la ce v-ar folosi. Degeaba aş fi şi eu de părerea dv. Dacă nu vor fotbaliştii de la Crişana şi mai ales ...adversarii lor, n-am făcut nimic! In orice caz, un astfel de pariu, încheiat cu privire la o echipă din seria a III-a, unde sînt atîtea formaţii sensibil egale, e hazardat. Dar poate că aveţi... noroc. Dv. şi în special... C.S.M. Crişana!

ION BRAICU, BISTRIŢA. — 1) Proca, de la Steagul roşu, nu mai joacă fotbal. Impreună cu colegul său de echipă, Hidişan, el activează acum ca antrenor, ocupîndu-se de piticii şi de juniorii Steagului roşu. Să-i urăm spor la muncă! 2) Adresa clubului Dinamo: Bucureşti, şoseaua Ştefan cel Mare nr. 43, raionul 1 Mai.

FREDI REINHARDT, SATU MARE. — De... acord cu epigrama pe care o adresaţi echipei A.S.M. Dinamo Satu Mare, pe marginea rezultatelor ei contradictorii:

Una caldă, una rece...,
Cu Dinamo am motiv
Să afirm că-ntr-una trece
Prin... curent alternativ!

DAN STROESCU, GALAŢI. — V-am trimis, prin poştă, palmaresul internaţional al echipei pe care spuneţi că o simpatizaţi foarte mult: Dinamo Bucureşti, Dv. ne rugaţi să vă dăm şi datele, oraşele unde s-au disputat aceste meciuri, cine a înscris golurile, precum şi... formaţiile pe care le-a aliniat Dinamo de fiecare dată. Vă rog să mă credeţi că mi-e cu totul imposibil să vă dau atîtea amănunte. Mi-ar trebui enorm de mult timp. Poate în... concediu!

NELU COLŢATU, BUCUREŞTI. — Gheorghe Fiat a început boxul în 1945 şi s-a retras din ring în 1957. Avea atunci numai 28 de ani. A fost unul dintre cei mai buni boxeri ai noştri. A cîştigat de 7 ori titlul de campion al ţării, a fost campion mondial universitar în 1951 şi a ajuns în semifinale, în 1952, la Olimpiada de la Helsinki. Din cele 41 de meciuri internaţionale pe care le-a susţinut, a cîştigat 29 şi a pierdut 12.

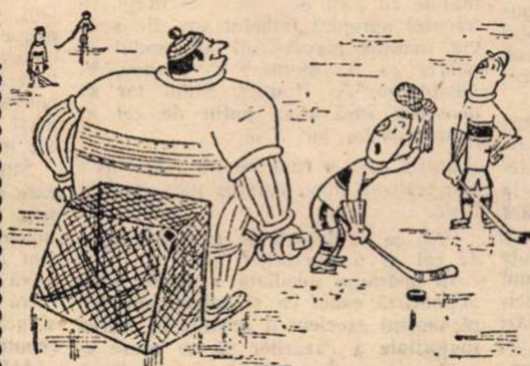
DUMITRU CASIAN, CÎMPULUNG MOLDOVENESC. Fotbalistul Onoriu Boian, care a jucat în urmă cu cîţiva ani la Dinamo Bucureşti, pe postul de aripă dreaptă, s-a restabilit complet de pe urma accidentului pe care l-a suferit. El face parte din linia de înaintare a echipei Mînăstirea, din campionatul regiunii Bucureşti.

NICOLAE SIMZIAN, PETRILA. — 1) Există vreo legătură de rudenie între portarul Jiului, Gram, şi centrul înaintaş cu acelaşi nume de la Dinamo Bacău? Sînt fraţi. Atîta tot! 2) Cele mai mari scoruri obţinute de echipa de fotbal a Romîniei: 7-0 cu Bulgaria la Balcaniada din 1933 şi 8-1 cu Grecia în 1930.

SIMA LEUCUŢIA, HUNEDOARA. — Aţi pierdut primul pariu, dar... l-aţi cîştigat pe al doilea. E bine şi aşa, nu? 1) Baia Mare a avut echipă de fotbal în categoria A. Se numea F.C. Carpaţi. 2) Echipa Arieşul din Turda a jucat pînă în anul 1960 în campionatul regional. Fuzionînd cu C.F.R. Cluj a luat locul acesteia în categoria B, clasîndu-se pe locul VI în ediţia 1960—1961.

NICOLAE DIACONU, IAŞI. — Cîte echipe poate avea un oraş din provincie în categoria A? Nu există nici o limită în această privinţă. Teoretic, toate echipele care participă la un campionat pot fi din acelaşi oraş. Practic e mai greu! Deocamdată, Iaşul s-ar mulţumi probabil cu un singur loc, nu? Deci, „Hai C.S.M.S.!".

ION POSTAŞU

— Scuzaţi, vă rog, unde e poarta?

Din Sport Katowice

Ce reprezintă aceste cifre?

1. — 100 m = 53,6
2. — 100 m = 58,6
3. — 100 m = 1:01,2
4. — 100 m = 1:07,5

(Răspunsuri: cifrele respective reprezintă o parte din cele mai bune rezultate mondiale ale anului la înot bărbaţi).

1 = (53,6) la 100 m liber; 2 = (58,6) 100 m fluture; 3 = (1:01,2) 100 m spate; 4 = (1:07,5) 100 m bras.

ÎN 4 RÎNDURI

După două victorii consecutive (în meciurile cu C.C.A. şi Ştiinţa Cluj), Rapid a pierdut duminică partida cu Petrolul Ploieşti.

RAPIDELE, cu regularitate,
Te duc pînă la Cluj, dacă doreşti;
Numai RAPIDU-ăsta, din păcate,
Nu a putut să treacă de... Ploieşti!

Jucătorii de la Ştiinţa Timişoara vorbesc mult pe teren.

Le-aş trimite-o epigramă
Criticînd a lor manie,
Însă tare-mi este teamă
Că fac iarăşi... gălăgie!

V. D. POPA